

گزارشی از نشست مطبوعاتی دبیر کل WFTU در تهران

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری
سه شنبه ۱۹ مهر ۱۳۹۰ ساعت ۱۴:۵۹

گزارشی از نشست مطبوعاتی دبیر کل WFTU در تهران*

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری

جورج ماریکوس نماینده پارلمان یونان و دبیر کل اتحادیه های جهانی کارگری - (WFTU) که به مانند دیگر رقیب جهانی اش ITUC، نهادی غیر کارگری است - و به دعوت خانه ی کارگر، به ایران دعوت شده بود در کنار دیگر برنامه هایش در عصر روز سه شنبه 19 مهرماه 90، نشستی را نیز با خبرنگاران در محل روزنامه ی کار و کارگر برپا داشت.

این نشست با دو ساعت تاخیر برگزار شد. چند تن از فعالین کارگری عضو در کمیته هماهنگی نیز به منظور توضیح ضرورت ایجاد تشکلهای مستقل کارگری به حاضرین و نیز تشریح ماهیت واقعی تشکل های موجود در جهان در این جلسه شرکت کردند.

از جمله درمورد خانه ی کارگر و نیز نهادهای بین المللی همچون WFTU و نیز ITUC و غیر کارگری بودنشان، توضیحاتی به روزنامه نگاران حاضر در جلسه داده شد.

چند تن از حاضرین توضیحاتی درباره ی هدف تشکیل کمیته هماهنگی پرسیدند و نیز اینکه شما به کجا وابسته هستید؟ آیا قانونی هستید؟ آیا توسط هیچ نهاد رسمی ثبت شده اید؟ و...

یکی از اعضای کمیته درباره ی لزوم تشکل یابی مستقل از دولت و کارفرما به سوال کنندگان پاسخ داد و توضیح داده شد ما باور به حق تشکل یابی مستقل و خود خواسته و توده ای داریم و منتظر ثبت و اجازه ی هیچ نهاد قانونی نمی مانیم. از سال 84 آغاز به فعالیت کرده ایم و باز هم ادامه خواهیم داد. نامه ای برای ثبت در سال گذشته به وزارت کار داده ایم. هدف از این اقدام این بوده که به آنها بگوییم ما باور داریم حق ما ایجاد تشکل است. اکنون وظیفه ی شما میدانیم که تشکل ما را ثبت کنید. اگر ثبت نمی کنید مشکل ما نیست. بعد از عدم ثبت توسط آنها، مثل سال- های گذشته کماکان و پرتوان تر به فعالیت مان ادامه داده و خواهیم داد. همچنین ما باور داریم که تشکل های کارگری باید به نیرو و اراده ی خود کارگران ایجاد شود و اصولن تشکلی که برای فعالیتش بخواهد به هر کدام از نهادهای دولتی و یا کارفرمایی وابسته باشد دیگر تشکلی کارگری نیست.

در پاسخ به یکی از خبرنگاران در مورد ساختار کمیته و اینکه رئیس شما کیست و از کجا پول می گیرید و یا اینکه چگونه امرار معاش می کنید و هزینه های فعالیت هایتان چگونه تامین می شود، توسط یکی از اعضای کمیته اینگونه پاسخ داده شد: بالاترین رکن تصمیم گیری ما مجمع عمومی است. ما رئیس نداریم. مجمع عمومی هیات اجرایی 9 نفره ای را انتخاب میکند و فعالیت های ما به صورت شورایی انجام میگیرد. همه ی ما شغل و کار خود را داریم و در محیط کار و زندگی مان و در میان دیگر اقشار ولایه های طبقه ی کارگر، در راستای اساس نامه فعالیت میکنیم. هر فرد ماهیانه حق عضویت میپردازد و هزینه های احتمالی فعالیت هایمان از محل همین حق عضویت ها پرداخت می شود. از جایی پول نمیگیریم و بدان هم باور نداریم. ما باور به استقلال فکری، عملی و مالی داریم. البته اگر موردی پیش بیاید که چنانچه کارگری دوست داشت کمک مالی کند در صورت شفاف بودن و معین و کارگری بودن منبع، کمک مالی دریافت میکنیم و رسید می دهیم.

یکی از خبرنگاران از شرایط بی حقوقی و استثمار کاری خود و دیگر همکارانش سخن گفت و نیز در مورد قراردادهای يك طرفه و موقتی ای که با آنان بسته می شود توضیح داد. عضو کمیته هماهنگی شرکت کننده در نشست توضیح داد که ما دقیقاً همین مطلب را دنبال می کنیم که خود شما خبرنگاران که بخشی از طبقه ی کارگر هستید چرا به دنبال ایجاد تشکل های مستقل خود نیستید؟ و چرا تشکل های موجود شما باید از فلان یا بهمان وزارتخانه یا مراجع قانونی اجازه بگیرند و زیر نظر و خواست آنها فعالیت کنند؟

یکی از حاضرین پاسخ داد این کارها فایده ندارد و هزینه دارد و نمی شود حقوق و مطالبات را با آن به دست آورد. توضیح فعال کارگری حاضر در جلسه این بود که اتفاق مادامی که متشکل نشوید این بی حقوقی ها ادامه خواهد یافت. وی برای حاضرین از تلاش های تا کنونی در جنبش کارگری برای ایجاد تشکل های مستقل از جمله سندیکای خبازان سفز، سندیکای کارگران شرکت واحد و سندیکای کارگران هفت تپه و نیز اعتصاب و اعتراضات جمعی در پتروشیمی ها مثال آورد.

همچنین ایشان توضیح داد که البته ایجاد تشکل مستقل هزینه هایی چون اخراج و تهدید و زندان در پی دارد. درست به دلیل مستقل بودن و عدم وابستگی اینگونه تشکل ها به دولت و کارفرمایان است که با آنان اینگونه برخورد می شود. اما اگر هر چه گسترده تر اینگونه تشکل ها ایجاد شوند و با یکدیگر متحد و در ارتباط باشند قطعاً بیشتر و بیشتر پیروز خواهند بود. ما که وظیفه ی خودمان را کمک به ایجاد تشکل های کارگری میدانیم از هیچ گونه هزینه ی مادی و معنوی باکی نداریم. مثلاً در يك سال فقط 180 پرونده قضایی و دستگیری و زندان داشته ایم و هفته ای نیست که یکی از اعضای ما بازداشت، محاکمه و یا زندانی نشود.

یکی از خبرنگاران تأیید کرد که برای حرکت باید اینگونه هزینه ها را قبول کرد و چاره ای دیگر نیست.

مباحثی شبیه به موارد فوق در حدود يك ساعت در جریان بود که دبیر کل WFTU به همراه یکی از اعضای خانه ی کارگر و مترجمش در جلسه حاضر شد. وی در پاسخ به سوال یکی از خبرنگاران که وضعیت تشکل های مستقل کارگری در ایران را چگونه ارزیابی می کنید پاسخ

داد: ما ارتباط خوبی با خانه‌ی کارگر داریم و آنها عضو ما هستند! فعال کارگری و عضو کمیته هماهنگی توضیح داد سوال این نبود. سوال درباره‌ی تشکل‌های مستقل بود. وی پاسخ داد من که پاسخ دادم. فعال کارگری گفت: نه دقیقاً ندانید!

دبیر کل WFTU جملات کلی درباره‌ی باورش‌شان به لزوم ایجاد تشکل‌های مستقل داد و گفت ما ضد امپریالیسم آمریکا هستیم و تشکل‌های دیگر هم حق دارند قبول کنند که در این جبهه هستند یا خیر. او همچنین از دفاع از فلسطینیان در برابر اسرائیل و دفاع‌شان از مساله‌ی اتمی دولت ایران صحبت کرد. وی هرگز درباره‌ی تشکل‌های مستقل کارگری ایران پاسخ نداد و به صورتی دیپلماتیک و با جملات کلی از جمله حق تشکل و غیره از اظهار نظر درباره‌ی تشکل‌های مستقل و جنبش کارگری ایران امتناع ورزید و تنها به رابطه‌اش با خانه‌ی کارگر اشاره میکرد.

وی در پاسخ به سوالی درباره‌ی دیگر فدراسیون جهانی تشکل‌های کارگری یعنی ITUC و نیز تشکل‌های وابسته‌اش مانند IUF و ITF و نظر خودش درباره‌ی آنها گفت: آنها تشکل‌هایی بوده‌اند که ابتدا با ما یکی بوده‌اند و از سال 1949 جدا شده‌اند. این جدایی توسط تشکل‌های آمریکا و انگلیس آغاز شد. ITUC که در ابتدا نامش ICFTU بوده و دیگر تشکل‌های وابسته به آن طرفدار سرمایه‌داری و خصوصی‌سازی و مواردی نظیر حملات ناتو و یا طرفداری از اسرائیل هستند و ما طرفدار حمل و نقل عمومی و بر علیه خصوصی‌سازی و طرفدار فلسطین و مخالف حملات ناتو هستیم.

او همچنین در پاسخ به این سوال که آیا شما که هم‌سوی دولت ایران هستید هرگز از زندانی شدن فعالین کارگری خبر داشته‌اید و آیا برای آزادی آنها تلاش می‌کنید؟

وی پاسخی کلی با این محتوا داد که: ما خواهان آزادی همه و حق فعالیت هستیم. در مواردی نامه نگاری کرده‌ایم. مجدداً از وی سوال شد پاسختان کلی بود به طور مشخص درباره‌ی رضا شهابی، بهنام ابراهیم زاده، وفا قادری و بداله قطبی که فعالین کارگری‌ای هستند که برای حقوق اولیه کارگری فعالیت میکنند و زندانی یا محکوم شده‌اند و افراد دیگری نظیر اصائلو و مددی و بسیاری دیگر که لیستی چندین نفری را تشکیل میدهند چیزی شنیده‌اید؟ آیا در موضعی هستید که به دولت ایران اعتراض کنید؟

دبیرکل WFTU پاسخ مشخصی به این مورد نداد و تنها به نشان دادن پوستری از تشکل‌اش بسنده کرد که در آن شعاری مبنی بر آزادی فعالیت و تشکل‌یابی نوشته شده بود.

وی همچنین در پاسخ به سوال يك خبرنگار که آیا وی از وضعیت کودکان کار در ایران اطلاعی دارد گفت: من اطلاع دقیقی از ایران ندارم اما می‌دانم در آسیا کودک کار وجود دارد. جای کودکان در خانه و مدرسه است و نباید کار کنند.

پس از خروج دبیرکل WFTU توسط فعالین کارگری - اعضای کمیته هماهنگی - حاضر در نشست درباره‌ی ماهیت واقعی آن تشکل صحبت شد و توضیح داده شد که نه WFTU و نه ITUC هیچکدام نهادهای مستقل کارگری نیستند و کارگران باید به دست خود تشکل‌های مستقل خود را برپا دارند

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری

19 مهرماه 90

*توضیح: جملات نقل شده در این گزارش غالباً نقل به مضمون گفتگوهای انجام شده هستند. اما در نقل آنها و مطابقت‌شان با اصل سخنان دقت کاملی صرف شده است